

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: *K/10697.*

Érkezett: 2004 JÚN 25.

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ
Fidesz - Magyar Polgári Szövetség

Dr. Szili Katalin
Az Országgyűlés Elnöke részére

Írásbeli választ igénylő kérdés

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Házszabály 91.§-a alapján kérdést kívánok benyújtani Dr. Csillag István gazdasági és közlekedési miniszterhez „*Végig nem gondolt leegyszerűsítés, vagy valamiféle helytelen szabályozás - avagy miért nem hangozhatnak el minden hazai vasúti pályaudvaron a határon túli, magyarok lakta nagyvárosok magyar nevei?*” címmel.

A kérdésre adott választ írásban kérem!

Tisztelt Miniszter Úr!

Az ország több vasúti pályaudvarán megfordulva tapasztalom azt, hogy helytelenül használnak településneveket a vonatok érkezését és indulását közlő dispécserék. Magyar nyelven elmondott mondatokba ugyanis - a magyar nyelvtan elemi szabályainak ellentmondva - kerülnek idegen városnevek. Az érkező és az induló vonatok bemondása tapasztalataim szerint az egyes pályaudvarokon eltérő, nélkülöz mindenféle rendszert, vagy szabályosságot.

Budapest-Nyugati Pályaudvaron az Ady Endre nemzetközi gyorsvonat érkezésekor a hangosbeszélő következetesen Târgu-Muresből érkező vonatról beszél, a Keleti Pályaudvarról pedig a Rákóczi nemzetközi gyors Košicére közlekedik. A szegedi vasútállomáson találunk ellenpéldát is. Innen a személyvonat Horgoson keresztül Szabadkára közlekedik! Az, hogy a vonatindulás bemondásának gyakorlata nem egységes újabb bizonyosság az is, hogy például a Nyugati Pályaudvaron időnként az első bemondással magyarul, a másodikkal pedig románul ejtik ki Marosvásárhely város nevét.

Így egy idegen földrajzi név használatának sincs semmi értelme: a mondat többi részét - mikor és melyik vágányról indul a vonat - úgysem értik a magyarul nem tudók! Nem beszélve arról, hogy az ezeken a járatokon közlekedő utasok döntő többsége magyar ajkú. Az érzékenyebb fülűek számára mindez a magyar nyelv ellen elkövetett vétség! Úgy vélem szó sincs itt a szomszédaink iránti előzékenységről, vagy ostoba szabályokhoz való ragaszkodásról, csupán végig nem gondolt "leegyszerűsítésről" és bizonyos szinten az elmúlt rendszer hagyatékáról, amikor nem volt szabad megemlíteni, hogy a szomszédos államokban is élnek magyarok.

Tisztelt Miniszter Úr! Romániában nemrég törvény született arról, hogy azokon a településeken, ahol a kisebbség létszáma eléri a 20 százalékot, az ő nyelvükön is föl kell tüntetni a vasútállomások nevét, több állomásom magyarul is bemondják a vonatindulásokat. Az

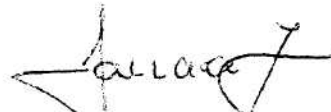
anyaországban viszont nem hangozhatnak el rendszeresen, szabályok által biztosítottan ezek a településnevek.

Kérdezem tehát, hogy a Magyar Államvasutaknál mikor tudják a hangosbemondók magyar nevükön megnevezni a szomszédos országok, - a valamikori történelmi Magyarország - régi nagyvárosait? Kérdezem továbbá, hogy van-e a Magyar Államvasutaknál egységes szabályozás arra nézve, hogy hogyan kell a külföldre közlekedő vonatok indulását és érkezését közölni?

Kérem, megtisztelő válaszával segítse képviselői munkámat!

Budapest, 2004. június 22.

Tisztelettel:

Nógrádi Zoltán
Fidesz- Magyar Polgári Szövetség